

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**

**ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА
НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА**

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
24 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ**

ХАРКІВ – 2015

профілактична робота (налагоджування взаєностосунків між членами родини, врегулювання конфліктів, профілактика насилля); просвітницька діяльність (консультації з метою розвитку компетентності та зацікавленість життям своїх дітей, сприяння дітям та батькам в отриманні гарантованих їм пільг); планування дозвілля (спільні походи до парку, театру, кіно, пікніки тощо); медична допомога (спілкування з сімейним лікарем та психіатром).

Соціальний педагог у дошкільному закладі повинен постійно вдосконалювати модель соціальної роботи з багатодітними родинами з використанням зусиль усіх учасників навчально-виховного процесу.

Література:

1. Безпалько О. П. Соціальна педагогіка в схемах і таблицях. Навчальний посібник / О. П. Безпалько. – К. : Центр навчальної літератури, 2003. – С. 28-29.
2. Панкратьева Н. В. Здоровье – социальная ценность: [вопросы и ответы] / Н. В. Панкратьева.– М. : Мысль, 1989.- 236 с.
3. Шакурова М. В. Методика и технология работы социального педагога: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / М. В. Шакурова. –М. : Издательский центр «Академия», 2006. – С. 5-10.
4. Шеляг Т. В. Современная семья и социальная работа / Т. В. Шеляг. - М. : Социально-технологический институт, 1999. — 242 с.

БУРВІКОВА К.М.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ У ТЕХНІКУМІ-ІНТЕРНАТІ

Поступовість і динамізм державотворчих процесів, що торкаються всіх сфер економічного, політичного і культурного життя українського суспільства, потребують формування соціально активної особистості. Соціальна активність є важливим елементом суспільного життя, адже вона стимулює суспільство до розвитку. Відповідно, дуже важливо підтримувати й мотивувати соціальну ініціативу в дітей з обмеженими можливостями, які є найбільш незахищеною категорією населення. Це викликає необхідність підготовки соціальних педагогів до роботи з такими дітьми, які потребують належних умов для актуалізації своїх здібностей.

У педагогіці соціальна активність як явище, стан і як відношення людини до дійсності висвітлюється у працях Л. Виготського, Я. Пономарьова, Н. Левітова та ін. Проблеми формування соціальної активності розглядалися й у дисертаційних дослідженнях українських науковців (Л. Новікової, Г. Сороки, О. Трошкіна). Соціально-педагогічний аспект соціальної активності дітей з обмеженими можливостями розглядали М. Баяновська, О. Безпалько, Ю. Жданович, Р. Литвак, С. Поляков, О. Рассказова, А. Сапронов та ін.

Соціальна активність дітей старшого шкільного віку з обмеженими можливостями визначена як індивідуальна якість особистості, в якій

виявляється та реалізується рівень соціальності: глибина та повнота соціальних зв'язків людини з оточуючим середовищем, рівень перетворення особистості на активного суб'єкта суспільних відносин.

У технікумі-інтернаті існують всі можливості, необхідні для всебічного розвитку дитини з обмеженими можливостями: організуються спеціальні заходи, що стимулюють дітей до виявлення активності, здібностей та вмій, працювати колективно, спілкуватися, вирішувати певні проблеми.

Роль соціального педагога з формування соціальної активності у дітей з обмеженими можливостями полягає у формуванні: знань і уявлень про реалії соціальної дійсності – об'єкти та суб'єкти соціального життя, їх особливості та взаємодію; системи ціннісних орієнтацій; позитивної думки про значущість соціальної активності як якості особистості; умій і навичок, необхідних для реалізації соціальної активності в суспільстві; соціальної відповідальності. Саме до реалізації таких функцій необхідно готувати майбутніх соціальних педагогів у вищому навчальному закладі.

Аналіз програм соціально-педагогічних навчальних дисциплін у ХНПУ імені Г.С. Сковороди дав змогу зробити висновок, що підготовка соціальних педагогів у даному напрямі роботи недостатньо забезпечена. Тому для поглиблення знань студентів необхідно впроваджувати такі навчальні дисципліни: «Волонтерська діяльність» (розгляд, створення та впровадження соціальних проектів); «Методика розвитку соціальної активності дітей з обмеженими можливостями»; «Фізіологічні особливості людей з обмеженими можливостями»; «Адаптація людей з обмеженими можливості до умов життя в сучасному місті»; «Інтеграція людей з обмеженими можливостями засобами сучасних інформаційних технологій у трудову діяльність». Активними методами роботи з вироблення професійно важливих умій у студентів виступають: вирішення соціальних і педагогічних завдань, аналіз проблемних ситуацій (створення ситуацій, що потребують соціально-педагогічного втручання, їх аналіз та підбір методів вирішення), професійно-рольові ігри («Формування навичок всебічного самообслуговування», «Мистецтво – ліки від стресу»), ділові ігри («Консультант з важливих питань»), метод соціального проектування (вивчення досвіду, створення вітчизняних та закордонних проектів, моделювання власних соціально значущих проектів).

Таким чином, підготовка майбутніх соціальних педагогів до формування соціальної активності у дітей з особливими потребами потребує подальшого удосконалення шляхом розширення та упровадження професійно орієнтованих навчальних дисциплін.

ВИСОЦЬКА М.Ю.

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНО СПРЯМОВАНОЇ СУБКУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Усебічний розвиток нового покоління і, зокрема, підлітків тісно пов'язаний з умовами багатоваріативності включення їх у різні види діяльності